

Bayer Zsolt: Szép és emberi...

2018 szeptember 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Jó érzés, hogy mindkettő? a barátom. Elmennék velük a háborúba, és nem félnék hátat fordítani egyiknek sem. Ritka ez manapság...

Kötcsői kultúrarc, avagy korán kelni kell, nem ítélni

Ókovács Szilveszter

ÓKOVÁCS SZERINT AZ OPERA – 2/89. levélárta

Kedves Tatjana Néném!

Természetesen most sem direkt politizálás, amit írok, nekem az nem kenyerem. De most a lényegről írnék valamit, a csodálatosan pörgő „kultúrarc” tematikában, amely nyár óta minden innen és onnan m?köd? publicistának automatikusan szállítja a témákat, noha tényszer?leg semmi nem történt. A kritika kritikájának kritikáját kritizálni kényelmes dolog, és kell?en távolra helyez attól a szöszmötöl? elfoglaltságtól, hogy meg is kelljen nézni azt a m?alkotást, ahol a forgószél epicentruma lehetett.

És a honi újságírásnak az is szép vonása – igen, a szer?inek is! –, hogy gyakran ítéls? benyomásra. Tudom, a marketingiskolákban az az alapmondat, hogy els? benyomást másodsorra már nem szerezhetsz, de a világ messze nem olyan egyszer?, hogy a fogalmazás WD40-eit, univerzális nyelvi megnyilvánulásait bármire sikerrel alkalmazzuk. Biztos még sok fordulatot tartogat az Opera ügye is (elég sok mindenkinek szúrja a szemét több komoly fejlesztésünk, vagy az is, hogy európai els? vonalat csak az egyetemlegesen, évtizedek óta lerobbanni hagyott infrastruktúra felépítése és a m?ködési költségek növelése mellett érhetünk el. Ezeket néha egyszer?bb nem érteni, mint elismerni). Ha az a nevezetes els? benyomás a küls?re épít, értem ide akár a hanglejtést, vagy a metakommunikáció bármely elemét, megette a fene – mert alaposan átveri az ítélethozót, és természetesen igazságtalanul leértékeli a szóban forgó embertársat. Mondok egy példát, jó? Kultúr(h)arca is, els? benyomásra is.

Németh Szilárd ma is Kötcsén keveri a kondért, civilben amúgy a honvédelem államtitkára. Nem bánik vele keszty?s kézzel a független (leánykori nevén: baloldali) sajtó. Idemácsolom legutóbbi kötcsői beszélgetésünket, amelyre ugyan engedélyt nem kértem t?le, de a dialógus megmagyarázza, miért hozom mégis le, és miért éppen itt.

Három nagyobb gyermekünkkel araszolunk a sorban, persze, (miattam) késve, minden elfogyott már. Szilárd a kondér aljáról tunkol fel még ezt-azt, de nekünk már abból se marad.

„– Miért nem el?bb jöttetek? Egy operaház embernek járna a legfinomabb koszt” – így Szilárd. „– Házas, meg operaház” – poénkodok én, mert szóvicc nélkül nincs élet. „– Mindegy, nekünk úgyis ott van a valaha létezett séfek legnagyobbika, Rossini” – teszem hozzá, mert mindig fitogtatni kell valamit, ez egy hülye bels? kényszer.

„– Szeretem Rossinit” – válaszolja Szilárd, és bennem, aki ?t szinte egyáltalán nem is ismerem, felüti hetyke fejét a kisördög. „– Mmm, tényleg? És mit kedvelsz leginkább Rossinit?!” És várom a feleletet. Sajnos, itt nem lehet Köchel-jegyzékszámokat kérdezni, mint Mozartnál, vagy a BWV-eket, mint Bach esetében. Szilárd felnéz a kondér aljáról: „– Például a nyitányait. Azok nagyon jók.” Nos, eljött az én id?m, a felülkerekedése. „– Aha, az én kedvencem a Signor Bruschino nyitánya.” (A darabot sose játsszuk, senki se, teljesen feledésbe merült, csak a nyitánya megy néha koncerteken, de az is iszonyú ritkán. Ebbe jól beleválasztottam!) Szilárd egyel?re állja a sarat: „– Ja, igen, az nagyon vidám, szeretem én is.” És most a m?velt operaigazgató beviszi a KO-t jelent? ütést a sajtóban mindenféle tudatlan, porcelánbolti elefántnak beállított képvisel?nek: „– Igen? És arra emlékszel, melyik az a különleges hangszer, amely soha más Rossini-m?ben nem szerepel, csak ebben a nyitányban?!”

Sajnos, most le fog zárulni a beszélgetésünk, én nyilván soha nem fogom megkóstolni Németh Szilárd legendás pincepörköltjét, de úgyis nagy fogyásban vagyok, majd túlélem valahogy. ? meg talán megjegyzi, hogy ehhez a zene nev? dologhoz, meg az operához mi értünk, zenészek, és nem ?. Szilárd viszont vigyorog, és hozza a választ: „– Nem igazán hangszer az, hanem kopogás egy ajtón.” És tényleg. Én koppantam.

Az eset tanulságai könnyen levonhatók, ma pedig lejöttünk Kötcsére, és megnézzük, hogy az ócska szívatási próbálkozás után marad-e bármi Németh Szilárd kondérjában nekünk. De hogy miért lett ? is számomra abszolút kultúrarc, most már Néném ugyanúgy értheti.

„Zsdu átvétá, kák szálávej létá”

Szilveszter

2018. szeptember 8. Kötcese, parkoló

[Forrás: Origo.hu](http://origo.hu)

[Bádog - Bayer Zsolt blogja](#)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
